

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku A. P.

przy uczestnictwie Z. C. i D. G.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 maja 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania Z. C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Pierwszą podstawą skargi kasacyjnej złożonej w niniejszej sprawie jest naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy. Skarżący podnosi, że naruszony został art. 382 k.p.c. w związku z art. 278 § 1 k.p.c., art. 286 k.p.c. i art. 290 k.p.c., a także art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Naruszenie to ma polegać na przyjęciu za podstawę orzekania przez Sąd odwoławczy wyłącznie własnych ustaleń z całkowitym pominięciem ustaleń Sądu I instancji. Jest to ewidentnie zarzut dotyczący ustalenia podstawy faktycznej i oceny dowodów, niezależnie zatem od tego, czy jest trafny, nie podlega badaniu przez Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym. Skarżący wskazuje jeszcze na drugą podstawę kasacyjną, którą jest przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przez Sąd Okręgowy w W., a więc naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. Jest to

klasyczny przykład niedopuszczalnej podstawy kasacyjnej, skarżący bowiem wprost kwestionuje wadliwość oceny dowodów dokonanej przez Sąd *meriti*.

Skarga podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z § 2 i art. 398³ § 3 k.p.c.